

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 27. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694312097312/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

ved, fyldes min 3dje Klasses Kupé med Bønder, lige saa jydsk i Sprog og Snit som dem, jeg forlod paa den anden Side Grænsen, og faa Øjeblikke efter viser den flade preussiske Kasket og sort-røde Uniform sig ved Vinduet: «Die Fahrkarten, bitte!» — og alle Danskerne rækker, ganske uden at tænke over det, Manden deres Billetter.

Dette Indtryk gør mig nervøs. Paa Stationsbygningerne ser jeg fortyskede danske Navne; midt i vort Modersmaal, der lyder overalt under Togets Ophold, høres Tysken skære igennem i Kommandotone, Gendarmen med Pikkelhue paa baner sig Vej mellem danske, vadmelsklædte Bønder.

Saa ofte man tager den anden Vej ind i Tyskland, over Gjedser—Warnemünde, er det en Glæde at se det gennemført ensartede og fremmedagtige, som møder en straks ved første Blik: den tunge, monumentale Toldbygning og de stramme Toldassistenter med Kaarde i langskødet Frakke, Bancfunktionærernes militære Holdning, der svarer til Publikums præcise Forretningstone overfor dem; man faar øjeblikkelig et fængslende Indtryk af en energisk

og dygtig Nations fortrinligt tilpassede Institutioner. Paa Turen gennem Nordslesvig skurrer de uforsonede Modsætninger en i Ørerne.

Jeg begynder næsten at ærgre mig over mine sønderjydske Bønder ogsaa. De er i jævn, ligelig Stemning, ler til hverandre og snakker almindelig, hverdagsagtig Tale: om hvorledes Høsten tegner, hvornaar de har talt med ham eller hende. Hvor meget jeg saa ogsaa siger til mig selv, at det dog er vel naive Forestillinger, min Hjerne tumler med, finder jeg det alligevel lidt besynderligt, at disse Mennesker er i et saa ligeglad Humør. Jeg kommer til at erindre min forbavsede Harmesom lille Dreng, da jeg saa et af vore slagne Regimenter komme hjem fra Krigen med vant Musik; i mine Barnedømme havde der staaet noget som Dødsstilhed og Flør om Fanen. Og paa lignende Maade kunde jeg nok have ønsket mig disse Sønderjyder noget mindre talende, lidt mere som man tænker sig et Folk i Sorg. Det er med et vist Velbehag, at mit Øje søger en ung Pige paa 23—24 Aar, der sidder i sit Kupéhjørne uden at mæle et Ord til nogen; da den tyske Schaffner for-